

mig at være let forstaaeligt og anvendeligt. Et Barn skulde saaledes ved at optages i en Skole ved det 10de Aars Fylde kunne læse i en Bog; ved det 11te Aars Fylde skulde det vel tillige kunne skrive nogenledes, og saa fremdeles. Jeg tror ikke, at Sagen vil frembyde Vanskeligheder i Anvendelsen, og jeg er overbevist om, at Skolevæsenet ved en saadan Ordning vilde høves og løstes i den Grad, at der ikke vilde være Fare for en saadan Misbrug, som den høitærede Minister har frygtet for, en Frygt, den 2den ærede Landsstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) ogsaa har udtalt. Forøvrigt var det mig en Glæde, at den høitærede Minister dog viste nogen Samstemning med adskillige Tanker i mit Forslag og antydede Muligheden af, at man dog kunde komme til at slaae ind paa en saadan Vej, naar man navnlig fik den fornødne Fortrøstning til, at man med Sikkerhed og uden Fare kunde gjøre det. Mit Haab er i saa Henseende stærkere; men, saalange Haabet i Almindelighed og hos de fleste Medlemmer, som skulle virke til, at man kunde stride frem i en saadan Retning, er svagt, vil Sagen jo ikke kunne fremmes og gennemføres. Den høitærede Minister fandt en Modsigelse imellem, at mit Forslag vilde gennemføre Friheden og var grundet paa et Haab om, at vedkommende Forældre vilde med Interesse fremme og understøtte Skolens Gjerning, og nogle Bestemmelser i Forslaget, navnlig den, han anførte, at det skulde være en Betingelse for at erholde Afgang til danske Børgeres Rettigheder at opnaae en Hovedcharakter af første Grad. Det er imidlertid, som det vil sees, en Misforstaaelse; thi denne Bestemmelse gælder kun, naar et Barn under det 13de Aar stedes til at underkaste sig Afgangsprøven; i en tidligere Alder vil det ikke være nogen almindelig Fordring, at der skulde opnaaes en Hovedcharakter af første Grad. Da der imidlertid efter de stedfundne Udtalelser ikke viser sig nogen Udfigt til, at mit Forslag for denne Gang kan nyde videre Fremme, skal jeg, skjøndt det ingenlunde er fremgaaet af et flygtigt Indfald, men er Frugten af flere Aars Jagttagelser, af hvilke Resultatet allerede for 2 Aar siden blev fore-

lagt Ministeriet i en foranlediget Indstilling, dog nu tage det tilbage.

Formanden: Den ærede Landsstingsmand tager saaledes sit Forslag til et nyt første Capitel i Loven tilbage. Jeg veed ikke, om Nogen optager det (Ophold); det er saaledes bortfaldet. Dermed er sikkert ogsaa den ærede Landsstingsmands Forslag om en ny Titel til Loven taget tilbage, da det jo staaer i Forbindelse med hans Forslag om et nyt første Capitel.

Bloch: De af mig stillede mindre Endringsforslag staae alle . . .

Formanden: Det er blot den ærede Landsstingsmands Forslag om en ny Titel til Loven, hvorom der nu er Spørgsmaal.

Bloch: Det er naturligtvis kun stillet under den Forudsætning, at Forslaget om et nyt første Capitel blev vedtaget; men, da jeg nu har skafaldet dette, maa naturligtvis ogsaa Forslaget om en ny Titel for Loven bortfalde.

Formanden: Jeg sætter dernæst Lovforslagets første Capitel tilligemed de dertil stillede Endringsforslag under Forhandling og paafølgende Afstemning. Afstemningen vil foregaae saaledes, at § 1 med de dertil stillede Endringsforslag bliver afstemt, og at derved da de øvrige Paragrapher, naar der ikke forlanges særskilt Afstemning over dem, maae anses vedtagne.

Borgen: Det høitærede Thing og den høitærede Minister ville see, at de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, ikke ere i saa stor Stil som de, den 3die ærede Landsstingsmand for 11te Kreds (Bloch) har stillet. De ere meget beskedne og gjøre kun Fordring paa en lille Forandring. Idet jeg stillede dem, maatte jeg først spørge mig selv, gaaende ud fra det Dnske, at Loven gik igjennem, om den høitærede Minister kunde indlade sig paa Endringsforslagene, og om, ifald Thinget vedtog